TEKST **JAN NIJMAN**
FOTOGRAFIE **GROENHORST COLLEGE**

Internationale competenties

Project Europese erkenning mbo dierenartsassistent

Acht landen werken in een project aan een erkenningsysteem voor hun paraveterinaire opleidingen. Het Groenhorst College in Barneveld ziet dit als een mogelijkheid om de kwaliteit van de opleiding te verbeteren.

De mobiliteit van mbo-afgestudeerden paraveterinaire opleidingen kan groter worden als hun diploma een Europese erkenning heeft. Dat is een van de redenen waarom Anne-Marie Bröker en Alida Moene, beide dierenarts en docenten van het Groenhorst College in Barneveld, meewerken aan het project Dasvent (Development of an Accreditation System for Veterinary Nurse trainers in Europe).

Flink karwei

Erkenning of accreditatie van de opleidingen kan helpen de opleidingen de kwaliteit te verbeteren, denkt Bröker. In de tien jaar dat Vetnnet bestond – een Europees netwerk van paraveterinaire opleidingen – kwam steeds naar voren dat het zo moeilijk is om de opleidingen te vergelijken. De opleidingsstructuur en inhoud verschillen sterk. Bröker noemt als voorbeeld dat de tweejarige opleiding in Engeland qua niveau vergelijkbaar is met onze vierjarige opleidingen. Het verschil is dat de Nederlandse opleiding breder is opgezet.

In november 2005, tijdens het tienjarige jubileum van Vetnnet in Ljubljana (Slovenië), hebben scholen uit zeven landen de start gemaakt met dit project voor een Europese accreditatie. Het gaat om ➔

Nederlandse leerlingen voor dierenartsassistent hebben meer bevoegdheden in anesthesie dan Franse. Dasvent moet opleidingen meer vergelijkbaar maken

Competentieoverzicht dierenartsassistent

Screening van paraveterinaire opleidingen voor een Europese erkenning gebeurt aan de hand van een lijst met competenties. In die lijst – die nu nog opgesteld wordt – komen de volgende onderwerpen aan bod:

- controle en onderhoud van gezondheid en veiligheid
- ontwikkeling van persoonlijke vaardigheden en onderhoud van relaties
- uitvoeren van veterinaire ontvangsttaken (baliewerk)
- beheer van een klinische omgeving voor onderzoek
- uitvoeren van verplegende taken bij dieren
- controle en zorg voor de patiënten
- ondersteuning klanten bij zorg voor dieren
- uitvoeren van laboratoriumwerkzaamheden
- administratie van uitvoerende taken bij patiënten
- voorbereiden van diagnostische technieken en uitvoeren van röntgenonderzoek
- voorbereiden van veterinaire operaties
- assisteren van operaties
- assisteren bij anesthesie
- toedienen en administreren van medicijnen

Annemarie Bröker: "Het is veel werk, maar het geeft me energie"

scholen uit Groot-Brittannië, Ierland, Frankrijk, Zweden, België, Italië en Denemarken. Noorwegen heeft zich op het laatste moment als achtste land aangesloten. Partners zijn onder meer Aequor, RCVS, de Britse veterinaire en paraveterinaire organisatie en FECAVA, de organisatie voor kleine huisdieren practici die weer nauwe banden onderhoudt met de FVE, de Federation of Veterinarians in Europe. Het project wordt voor 75 procent gefinancierd door Léonardo-gelden. Vanwege die financiering moet het project in twee jaar afgerond zijn.
"Het is een flink karwei", vindt Bröker, terwijl ze naar een dik pak papier kijkt. Ze is net terug uit Cambridge waar ze met partners gesproken heeft over procedures en over de 'list of competences' (zie kadertekst) die ze zullen gebruiken om de opleidingen te screenen. Omdat in Engeland alle scholen geaccrediteerd worden met een goed uitgewerkt systeem, is de lijst op dit Engelse systeem gebaseerd. Het gaat over paraveterinaire aspecten als farmacie, dierenwelzijn of baliecontact. Ze zullen vooral letten op 'output'. Wat kent en kan een afgestudeerde? Wat zijn diens competenties?

Impuls

Bröker denkt dat de opleidingen tussen de landen wat dat betreft niet zo groot zijn. Vrijwel alle partners werken min of meer met competenties. De opvattingen over wat een leerling moet kunnen, verschillen niet zo veel. De verschillen zitten hem vooral in wat leerlingen mogen. Nederlandse en Britse dierenartsassistenten hebben bijvoorbeeld vrij vergaande bevoegdheden in anesthesie. De Fransen en Belgen mogen wat dat betreft helemaal niets. Dit neemt niet weg dat ze in theorie hierover toch les kunnen krijgen.
Als de lijst met criteria er is, zullen vertegenwoordigers van de landen alle scholen bezoeken. Voor de Barneveldse school staat een bezoek gepland in januari 2007 door twee buitenlanders (Denemarken en Engeland) en twee Nederlanders. Zij zullen de school – mede aan de hand van een door de partners geschreven zelfevaluatie – screenen en met aanbevelingen komen. Bröker verwacht voor haar school geen grote problemen. Zo kan het bezoek een impuls zijn om de spullen eens beter op te ruimen en te beheren en het lang gewenste röntgenapparaat aan te schaffen.

Kennel

In oktober 2007 moet het project afgerond zijn. De ervaringen van de acht scholen moeten leiden tot een werkbare checklist. Bovendien moet er dan een financieel model zijn zodat die accreditatie een permanent karakter kan krijgen. Andere scholen en andere landen moeten dan ook aan kunnen sluiten. De organisatie moet dan waarschijnlijk gefinancierd worden uit contributies.
Naast een Europese erkenning kan dit project meer opleveren, bijvoorbeeld input voor de CKS of voor de groene standaarden. Dat is ook een van de redenen waarom Aequor en KCE bij dit project betrokken zijn. En misschien dat het ook input geeft voor de sterk verschillende regelgeving in Europa, denkt Bröker.
"Het is hoe dan ook veel werk," vindt ze, "vooral administratief. Maar het geeft me veel energie." Ze heeft al vaker deelgenomen aan conferenties van Vetnnet, het Europese netwerk. "Als je buitenlandse collega's ontmoet, doe je veel ideeën op, bijvoorbeeld hoe een kennel is georganiseerd. Maar het is vrijblijvend of je er wat mee doet." Ze denkt dat dit accreditatieproject nog meer impuls zal geven voor kwaliteitsverbetering. "Dit is meer sturend." □